

eller at indeholde Bestemmelser, som særlig angaa Kolonierne. Det Spørgsmaal, som det forekommer mig vil være rigtigt at faa klaret paa en utvetydig Maade, det er, hvorledes ville Kolonierne, hvis Lovforslaget vedtages, for Fremtiden være stillede med Hensyn til de almindelige Love? Det er bekendt nok, at som Forholdene have været, i alt Fald siden 1863, anses almindelige Love ikke for at være gyldige paa Kolonierne, naar der ikke træffes særlige Bestemmelser derom. Jeg skal nævne nogle Love, men i øvrigt holde mig nærmest til dem, som bleve anførte af den første ærede Taler. Der er den almindelige Straffelov, der findes i den ikke nogen som helst Bestemmelse om, hvorvidt den skal gælde eller ikke for de vestindiske Der; ikke desto mindre er man fra alle Sider gaaet ud fra, at denne Straffelov gælder ikke for Vestindien. Endnu den Dag i Dag dømmes der i Vestindien i Forbrydelsessager efter den ældre Straffelov, idet den almindelige Straffelov ikke er omtalt. Jeg ved ikke, om det er Meningen, at det fremdeles skal blive saaledes. Der bliver nævnt Skifteloven, og afvigte Joraaar vedtog vi jo en meget omfattende almindelig Lov, Soloven; men ogsaa der er man gaaet ud fra, at den ikke gælder for de vestindiske Der uden videre. Det forekommer mig, at dette er et Punkt, som det kunde være ønskeligt at faa slaaet fast i Loven. Er det Meningen, at man vil gøre Forandring i den Henseende, saa at i Fremtiden almindelige Love, naar der ikke tages udtrykkeligt Forbehold, skulde være gældende for de vestindiske Der paa samme Maade, som Tilfældet er med Hensyn til Færøerne? Færøerne jortere under den almindelige danske Lovgivningsmyndighed. De almindelige Love gælde for Færøerne, hvis man ikke udtrykkelig indsetter i Loven den Bestemmelse: denne Lov gælder ikke for Færøerne — vi kende jo alle denne Passus i mange Love — eller ogsaa det bestemmes, at Regeringen bemyndiges til at gøre denne Lov anvendelig paa Færøerne med visse Lempelser efter Hensynet til de lokale Forhold. I saa Fald bliver der jo altid indhentet Erklæring fra Lagtinget paa Færøerne. Tænker man sig noget lignende med Hensyn til de vestindiske Der, eller hvorledes tænker man sig Forholdet? Det er noget, forekommer det mig, som bør klæres, og navnlig tilstaar jeg, at det ikke var mig klart af den ærede første Talers Foredrag, om det var hans Tanke, og om det var Tanken i Vestindien, at ogsaa for Fremtiden skulde der gives Kolonialraadet Beslighed til at udtale sig om Loves Anvendelighed helt eller delvis for

Kolonierne, forinden disse Love bleve gjort gældende paa Derne. Efter min Mening vil det ikke vel kunne lade sig gøre at opstille en saadan Regel, at alle almindelige Love ikke kunde blive anvendelige for Kolonierne, forinden Kolonialraadet havde haft Beslighed til at udtale sig derom. Men, som sagt, den nugældende Tingenes Tilstand er den, at almindelige Love gælde ikke for Kolonierne, med mindre der træffes en udtrykkelig Bestemmelse derom, og jeg udtaler, som sagt, min Overbevisning om, at det vil være heldigt, hvis det er Meningen, at der for Fremtiden skal gælde noget andet, dette da bliver udtalt i Loven.

Finansministeren (Estrup): Det har ikke været Meningen med dette Forslag at forandre noget i det nu bestaaende Forhold, nemlig at de almindelige Love, der udfærdiges her hjemme, ikke gælde for Vestindien, med mindre det udtrykkelig bliver sagt. Hvad i øvrigt Spørgsmaal angaar om Kolonialraadets fremtidige Stilling til Lovgivningsarbejdet, fremgaaer det jo klart nok af § 1, som ogsaa det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at der kun foreslaas Forandring med Hensyn til Kolonialraadets nuværende Indflydelse paa Anordninger — efter Paragraffens Ordlyd — saaledes at Kolonialraadets Stilling lige over for Love bliver uforandret saaledes, som den hidtil har været. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claußen) kan have fuldstændig Ret i, at det vilde være ønskeligt, at man foruden at vedtage en Bestemmelse om Forandring i den almindelige Koloniallov ogsaa ordnede de andre Kolonialforhold gennem andre organiske Love, StatteLove o. s. v., men den affæres jo paa ingen Maade derved, at man først foretager det nødvendige, idet man trækker Grænsen mellem, hvad der skal være kommunalt og undergivet de kommunale Myndigheders Raadighed, og hvad der skal betragtes som umiddelbart henhørende under Statsmyndighedernes Styrelse, altsaa som Statsanliggender. Det ærede Medlem har ogsaa fuldstændig Ret i, at man ikke paa en Gang kommer ud over den nuværende finanstillede Måske for Derne derved, at man vedtager et Forslag som dette; det er klart nok, det gør man ikke. At man ogsaa efter at have vedtaget et saadant Forslag vil komme til at betale Penge her hjemme fra for Statsanliggender, der vedkomme Kolonierne, det er givet, men der vil dog i alt Fald være bundet det, at man saa kun vil komme til at betale for den Del af Udgifterne, der have Karakter af at tjene til Fyldestgørelse af Statsformaal, medens man